

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 28. De Gaspare Osorio memorabilia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

CAPUT
XXVIII.
De Gaspare
Osorio me-
morabilia.

Eius religio-
sa virtutes.

Afflictandi
corporis stu-
dium.

Fervor.

Zelus ani-
matum.

CAPUT
XXIX.
Antonii Ri-
pati vita.

Innocentia.

Pietas.

Erga Divum
Xaverium
affectionis.

GASPARI OSORIUS Valderavanus, quatuor vota ritè professus, nobili sanguine Villavegæ in Castella veteri natus, admodum juvénis Societatem initit. Religiosarum virtutum amans, castitatem planè Angelicam coluit. Rebus in arduis obedire assuetus, id assequitus est, ut usque ad mortem obediens fieret. Etiam dum Collegiorum Rectorem ageret, gossipinâ veste prodibat in publicum. Diu usus est galero malè interpolato, & supremâ parte alutâ conctecto. Vilia quæque munia obire, inter primas delicias reponebat. Brevem somnum, nunquam nisi supra stratum ex canis contextum, aut corium Sole duratum, capiebat. Cervicali lapideo etiam æger uti repertus est. Flagellis cuspidatis sèpè in corpusculum usque ad sanguinis profusionem lassiebat. Multoties inter arduos vitæ Apostolicæ labores cilicinam vestem induébat. In pervigiis Beatae Virginis, pane & aquâ contentus, ab cæteris obsoniis abstinebat. Ex quotidiana cum Deo familiaritate flammæ concipiebat, quas in publicis privatisque colloquiis, magno fervore & animarum utilitate, spargebat; adeò ut aliquando vir gravis Dominicanii Ordinis, auditâ ejus concione, ob fervidum dicendi modum, cum altâ voce Apostolum appellârunt. Sanctitatis famam apud omnes collegerat, inde natam, quod sui non negligens, omnium salutem intenſissimè procuraret. Riocæ Rectoris officio fungens, factâ ad vallem fertilem excursione, plures mortales Baptisni, & aliorum Sacramentorum collatione, magno labore, ex dæmonis unguibus eripuit. Primus ipse Chaquensem provinciam ante aliquot annos tentavit, & iterum iterumque eam aggressus, non destitit, donec tertio conatu, illustris mortis palmam adipisceretur. Novum idioma, pro subienda Christi imperio Tobarum natione, didicit. Tonocotanâ lingua, quantum sufficiebat ad instruendam gentem, utebatur. Quiscoam percalluit. Ocloiarum sermonem ad lexicon rededit. Quamvis de nulla re ardentiùs cum familiaribus ageret, quam de procuranda animarum salute; tamen ubi sermo incidebat de adiuncta Chaquensi provincia, totus igneus erat, & quandoque, quasi sui impos, ex abrupto coram Sociis subinde subsiliens, in has voces proutumpebat. Sic sic, inquietabat, Chaquenses mei telis aliquando me impetent, sic elevâ percussent, sic membra discepserent. Inter suas voces, & parricidarum imitamenta, gloriose palmae adipiscendæ velut certus, cœlestibus liquefcens deliciis, Cœlum vertice ferire sibi videbatur. His desideriis incensus ex Hispania venit, hæc vota per tot annos variis in muniis fovit, donec ætatis quadragesimo-primo, Religionis vigesimo-septimo, optatis potiretur.

ANTONIUM verò Riparium Casalmutanum in Cremonensi agro non ignobile oppidum feliciter genuit. A piis & honestis parentibus liberaliter educatus, suorum popularium amores idè promeritus est, quod nullus aliquando repertus sit, qui vel minimam noxam in eo annotarit. Nulquam eo præsente coætanei ausi sunt procax salaxque verbum effutire. In Societatem receptus, tantam adeptus est innocentis animi famam, ut passim de eo, quod olim de Divo Bonaventurâ dictitarent, nempe talem videri, qualis esset, si Adam in eo non peccasset. Tyrocinio religiosè expleto, humaniores literas partim Mediolani, partim Savonæ quadriennio docuit, discipulorum quam plurimos Religiosis ordinibus adscripsit. Mediolani sacrarum litterarum studio vacans, subministrum egit. Ad Corsicam insulam idè mitti cupiebat, quod plerosque Socios ab hac insulâ infalubritas aëris absterreret. Paraquarium Provinciam adeptus, quavis datâ occasione, Martyrii desiderium expromebat: eò omnia religiosæ vitæ momenta, Corporis afflictiones, & Divorum Tutelarum suffragia, referebat. Animæ sua curatoribus affirmare solebat, nihil se frustra ab amantissimo Magnæ Virginis sponso aliquando flagitasse: pronumque est credere, tanti Patroni meritis gloriose moris occasionem cum impetrasset: certè propalabat, Divo Josepho admittente, Chaquensem provinciam cœlitus sibi fuisse assertam. Marcello Mastrillo, ad Orientem navigaturo, idè charus in Europa fuit, quod Franciscum Xaverium singulari affectu coleret. In navigatione Indica ejusdem Divi lipsanotheca in mare immersa, magno vectorum stupore, periculosa tempestatem sedasse credita est, in cuius

beneficii